

то въ христіански-тъ семейства ги ѣжджтъ много недоумѣнія за вѣрж-тъ или само за обряды-тъ, дору и таквы суетѣрія, кои-то, естественно, могли бы ся разсѣжжтъ при най близко-то имъ разъясненіе въ откровенъ, поучителевъ за домочадіе-то разговоръ съ духовный-тъ си бащж. А въ църковны-тъ проповѣди, или при исповѣди-тъ не е возможно да ся разгжжжжтъ всѣкому недоумѣнія-та.

Православны христіане! Споменувайте въ всѣкдневы-тъ си молитвы и духовный-тъ си отецъ, кой-то и вы споменува въ молитвы-тъ си; А, сознайтеся, чи не всѣкій изъ помежду васъ ся моли за духовный-тъ си отецъ. Въ такжж молитвж е велика-та, яка-та связь въ пастжж-тъ съ пастыр-тъ.

Безъ крайнж нуждж не премѣнявайте духовникъ-тъ си. Понеже духовникъ-тъ, аколи онъ надълго е наблюдалъ надъ вашій-тъ животъ, може съ големж за васъ польжж да дѣйствува въ васъ.

Нека да не ви става тяжко отъ замѣчанія-та или увѣщанія-та на духовный-тъ вашъ бащж. Цѣлительно-то лѣкарство не е винаги пріятно и по вкусъ-тъ на больный-тъ; но за това оно цѣри.

Всячески гледайте баремъ да не докажете вредъ на духовный-тъ вашъ отецъ. А еше по харно бы было, акобы ни духовный-тъ отецъ ни духовны-тъ му дѣца не ся отзоважжтъ за недостатки-тъ другъ на другъ.

5. За таинство-то на священство-то.

Священство-то е такво таинство, въ кое-то Духъ Святый правильно избранно-то лице, презъ святительско (владычко) ржкоположеніе (*), поставлява да съвършава таинства и да пасе Христово-то стадо.

Священство-то има божественно происхождение, презъ апостольско-то ржкоположеніе отъ Христа. Ето споредъ кожж причина священнической-тъ санъ въ христіански-тъ страны пользовася съ особитж честь.

Священство-то има три степени: 1) Епископъ (или, все равно, архіерей, владыка), 2) Пресвитеръ (или, все равно, священникъ, попъ) и 3) діаконъ. Различіе помежду нихъ состои: въ това чи діаконъ-тъ само служи при таинства-та, священникъ-тъ съвършава таинства (всички-тъ, освѣнъ посвященіе-то въ духовенъ санъ и мѣроосвященіе-то) обаче съ епископско благословеніе, а архіерей-тъ не само съвършава всички-тъ таинства, но има власть и на други, презъ ржкоположеніе-то, да преподава благодать-тъ за да съвършавжтъ таинства.

(*) Това ржкоположеніе казвася хиротонія. А возложеніе-то на архіерейски-тъ ржцѣ вразъ главж-тъ на причетники-тъ (анagnostы, еккліасарки), кога ги посвящажтъ въ стихаръ, казвася хирооесія.